

Smijten met geld

De redactie van dit blad ziet graag dat ik schrijf over financiële zaken, die raakvlak hebben met de mondzorg in de brede zin van het woord. In de regel kom ik daar wel mee uit en zijn er voldoende zaken die zich in de alledaagse praktijk aandienen. Ook bij het schrijven van deze column heb ik weer de verschillende wetenswaardigheden aan mij voorbij laten gaan. De Wet DBA (deregulering beoordeling arbeidsrelatie) is daarbij altijd een fantastische kapstok.

Laatst was nog in het nieuws dat de controle op schijnzelfstandigheid pas in 2025 ingaat. Tot die tijd vrij prijschieten dus, zo lijkt het? Dit staat toch in schril contrast met de recente ontdekking dat het illegaal werken voor organisaties als Deliveroo en Uber Eats kennelijk heel eenvoudig is. 'Legale bezorgers' klimmen niet zelf meer op de fiets, maar stellen hun account beschikbaar aan illegaal in Nederland verblijvende mensen. Dit gebeurt natuurlijk niet geheel belangeloos! Ook kiest minister Karien van Gennip van Sociale Zaken en Werkgelegenheid niet voor een sectorale aanpak, zoals onze zuiderburen dat doen. Gelukkig hebben we ons moratorium en dat zorgt voor rust.

Om te voorkomen dat ik met de berichtgeving over de DBA een karikatuur van mijzelf word, ga ik daar dus een keer niet over schrijven. Daarom

waag ik mij dit keer aan een uitstapje buiten de mondzorg, maar iets wat ons allen toch raakt. Zeer recentelijk heeft het Europe Parlement besloten tot de aankoop van een nieuw gebouw in Straatsburg, ondanks de krappe meerderheid van één stem. Mooi, dan kan Brussel sluiten en wordt ook alles een stuk overzichtelijker. Maar helaas: dat gebouw komt erbij, naast de bestaande infrastructuur. Waarom dan niet Brussel voorzien van een nieuwe look en Straatsburg sluiten? De opknappingsbeurt in Brussel gaat sowieso al vijfhonderd miljoen euro kosten, met kans op een kleine uitloop naar één miljard. Naast al deze uitgaven kost de periodieke verhuizing van het Europese circus van de ene naar de andere plaats meer dan 110 miljoen euro per jaar en is daarnaast goed voor een twijfelachtige bijdrage aan de CO₂-uitstoot. En dat terwijl onze Frans Timmermans zich druk maakt om een beter milieu.

Ieder weldenkend mens vraagt zich af waarom dat niet wordt doorbroken. Simpel: de Fransen willen deze zetel niet verliezen en zullen iedere verandering tegengaan middels een veto. Als ik dan denk aan de bezuinigingen waar onze gezondheidszorg aan ten prooi valt, vind ik dit lastig te begrijpen. Ik pleit daarbij niet voor een Brexit, dat lost het probleem niet op, maar verantwoord omgaan met de beschikbare middelen zou bovenaan het lijstje mogen staan. ■

*Richard Mastwijk
van helder consultancy*